

Minister at vide — af hvilke Rilder han veed det, skal jeg lade være usagt. Jeg tror imidlertid at have Ret til for mit Bedkommende at anse mig for mere vidende paa dette Omraade end den høitærede Conseilspræsident. En Ting er i alt Fald vis, nemlig, at Folkethinget ved sin Beslutning ifjor, og saaledes som det har henvist til den atter iaar, har gjort en hensigtsmæssig Ordning af Forsvarsvæsenet til en Opgave af den Natur, som en kommende Regjering ikke skal kunne løbe fra paa den Maade, som den nuværende høitærede Regjering løber fra den.

Mourad: Jeg skal stemme for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling. Jeg skal ikke negte, at der er enkelte Ting i Forslaget, som jeg vedvarende maa nære nogen Betænelighed ved. Det er umuligt at forstaa Hensigtsmæssigheden af Forslaget om Fæstningen paa Helgenæs. Det staar for mig, som om Fæstningen der kun vil være et Fængsel, hvori Fjenden paa en billig Maade holdt vore Tropper fangne. Man maa vel erindre, at det er høist sandsynligt, at Fjenden vil være os overlegen til Søs og vil altsaa, naar den har Tropperne indespærrede paa et saadant Sted, med Lethed kunne forhindre dem i at komme derfra. Et andet Niemed med at lade Tropperne blive i en saadan Fæstning skulde jo være det, at man ikke skulde lade Landet aldeles forsvarsløst, saaledes at et Par Mand kunde gjøre, hvad de vilde, i hele Landet. Men det opnaar man ikke ved at lade Tropperne blive paa et Sted, hvorfra Fjenden med en forholdsvis faare ringe Styrke kan forhindre dem fra at komme ud i Landet. Det er mig usatteligt, hvorledes man vedblivende kan holde paa at anlægge en Fæstning ved Helgenæs. Jeg tilstaar, at jeg ogsaa har ikke ringe Betænelighed ved de foreslaaede Forsvarsforanstaltninger ved Aggersøund. Om noget Saadant ogsaa i og for sig kunde være hensigtsmæssigt, bør vi dog ikke overse, at det ikke er hensigtsmæssigt at dele vor lille Flaades Styrke. Den er jo i og for sig selv saa lille, at man vanskeligt vil kunne møde Fjenden med den, og om vi ogsaa tænkte os, at de Anlæg, som gjøres her, kunde indvirke hindrende paa Fjendens Forsøg paa at gaa op ad Store Belt, ville de paa ingen Maade forhindre ham i baade at komme til Grøn-sund og i at gaa op ad Sundet. Men som sagt, det er kun Betæneligheder, jeg her har; jeg har ikke den afgjorte Overbevisning derimod, som jeg har med Hensyn til Helgenæs. Søvrigt vil jeg ærligt tilstaa, at der bestandig er et Spørgsmaal, som trænger sig frem ved

den store Sag om Kjøbenhavns Befæstning, det Spørgsmaal nemlig, om denne Befæstning ikke er for stor i Forhold til Landets Kræfter. Det er den Tanke, der paatrænger sig mig, om det er muligt for vort lille Folk at opdrive et tilstrækkeligt Antal Mand til at forsvare en saadan Fæstning, om ikke det vil gaa der som ved Dannevirke, at en i sig selv overordentlig hensigtsmæssig Foranstaltning taber sin Betydning derved, at der bagved de optastede Forstandsnings ikke staar tilstrækkeligt Mandskab, men disse Betæneligheder ville imidlertid ikke forhindre mig fra at stemme for Forslagets Overgang til 3die Behandling. — Den ærede Ordfører har ellers i sine Foredrag i Gaar og i Dag paa en Maade sagt en Del af, hvad jeg havde tænkt mig at sige, saa at mine Ord tildels ville blive en Gjentagelse. Vor høitagede Conseilspræsidents konstitutionelle System har det stor Interesse for mig at betragte. Det er ikke det sædvanlige europæiske konstitutionelle System, men det er et konstitutionelt System forsat med Rantsler-Clementer. Nu kan det gjerne være — derom vil jeg ikke strides med høitagede Conseilspræsident — at det netop er et Fremskridt, at det netop er en saadan Konstitution, som Fremtiden bærer i sit Skjød. For mig staar det, som det ikke er den fulde Udvikling af det gamle prøvede velbetjente konstitutionelle System. Den høitagede Conseilspræsident har ved en anden Leilighed udtalt, at han forlanger en Samstemning af begge Kamrene for at gaa. Det er det moderne konstitutionelle System. Det gamle konstitutionelle System er, at der skal være Samstemning mellem begge Kamrene for at blive; men Conseilspræsidenten forlanger en Samstemning for at gaa, saaledes at det bliver ham nok, naar han støttes af eet Kammer. Det er det Interessante at se, hvorledes man er optraadt mod den ensidige Folkethingsparlamentarisme, og hvorledes man ved denne Modstand er havnet i Lands-thingsparlamentarisme, hvorledes man mener, at det er nok, naar man støttes af Lands-thinget; saa bliver Folkethingets Stilling til Ministeriet en ligegyldig Ting. Men derved er det jo netop, man giver et Exempel paa den enbenede, den hoppende Parlamentarisme. Man giver en Andvisning paa, at hvis der i Fremtiden skulde komme et Ministerium, der udelukkende vilde støtte sig til Folkethinget, og som brød sig lige saa lidt om Landstinget, som det nuværende Ministerium bryder sig om Folkethinget, saa vilde der være et Præcedens derfor i den nuværende Regjerings Fremgangsmaade. Regjeringen forbereder i Virkeligheden Folkethingsparla-